

Все още съм куриер.

Забелязвам, че Оли, която вече е истинска девойка, в графата ПРОФЕСИЯ НА БАЩАТА винаги пише: служещ.

Може би се срамува, че не съм постигнал нещо повече в живота? Децата не прощават на бащите си, когато заемат незначителен пост, а аз не съм дори дипломатически куриер! Дали длъжността референт би била по-значителна? Тогава шеф ще ми бъде някой Съветник. Или да съм Съветник? Ще отговарям пред Помощника. Като Помощник ще съм подчинен на Отрасловия Директор, а той на Генералния, докато последният ще отговаря пред Помощника на някой Министър, а Министърът – пред народа, значи пред мен, тъй като аз съм само обикновен народ. Значи, в края на краищата, все пак съм важен! Каква фарисейщина!

Малката Оли не е виновна. Дори и сам не мога да изнамеря по-подходящо име за своята професия. Във всеки случай, не желая да повярвам в мимикрията на администрацията, която превръща завчас класическите чиновници-буквояди чрез декрети и статuti, в РАБОТНИЦИ! Дръндрън! Достатъчно е да ги видиш в канцелариите им как кръшкат, умират от скука и се чудят как да си убият времето. За щастие истинските работници рядко ги виждат. Иначе ще се пръснат от смях, ако чуят, че са колеги!